

[Statsministeren.]

Det er naturligvis ikke sådan, at stigningen i efterspørgslen kommer alene fra det private forbrug. Glædeligvis kommer en del af efterspørgselsstigningen fra udlandet, og vi har lov til at vente, at det også vil blive tilfældet i 1970. Den del af den samlede efterspørgsel kan der selv sagt ikke være tale om at dæmpe; tværtimod må alt gøres for at stimulere eksporten. Også de private investeringer i erhvervsvirksomhederne har vist en betydelig stigning. Jeg håber ikke, at det er oppositionspartiernes opfattelse, at vi skal søge at dæmpe denne udvikling; det er i hvert fald ikke regeringens, og jeg vil gerne understrege, at regeringen kan ikke medvirke til ændringer i skattesystemet, som tenderer mod at mindske erhvervenes investeringsmuligheder. Der er endvidere sket en stærk stigning i boligbyggeriet, og der er intet, der tyder på, at tempoet i påbegyndelserne er faldende. Det er ikke mit indtryk, at socialdemokratiet mener, vi skal bremse dette byggeri.

Endelig har der været en fortsat stigning i det offentlige forbrug og de offentlige investeringer. Regeringen har udfoldet betydelige bestræbelser for at begrænse stigningstakten i de offentlige udgifter. Men det er nu engang begrænset, hvad man kan opnå i så henseende på kort sigt, hvis ikke alt for meget skal slås i stykker. Det er da heller ikke min opfattelse, at oppositionspartierne har villet gå hårdere til værks, end regeringen har gjort, tværtimod.

Dette er ikke sagt som en undskyldning; men når der er dele af efterspørgslen, som hverken regeringen eller oppositionspartierne ønsker at begrænse yderligere, ja, så må tilpasningsbyrden falde på den resterende del af efterspørgslen. Vil vi lade eksporten, erhvervslivets investeringer og boligbyggeriet have frit løb inden for de grænser, kreditvilkårene sætter, og mener vi det i situationen ikke muligt at pege på yderligere besparelser i det offentlige forbrug, ja, så har vi kun én mulighed tilbage, hvis vi vil skabe den ligevægt mellem efterspørgsel og produktion, som er nødvendig for at vende udviklingen på betalingsbalancen og gradvis tilvejebringe ligevægt: så må vi lægge en dæmper på det private forbrug.

Lad mig i den forbindelse minde om; at den daværende regering og folketinget for

flere år siden traf beslutningen om en meget betydelig udvidelse af de sociale pensioner ved den fulde folkepensions gennemførelse netop i år, i 1970. Jeg skal ikke sætte et spørgsmålstegn ved denne reform, men blot understrege den uomtvistelige kendsgerning, at når vi i 1970 giver pensionisterne en udvidet forbrugsmulighed, og når vi samtidig udvider det offentlige forbrug og investeringerne, så må de skattestigninger, som er nødvendige af hensyn til den øgede offentlige indsats, naturligvis komme til at betyde, at man begrænser den enkeltes mulighed for at udvide det private forbrug. Denne begrænsning bliver særlig mærkbar for den erhvervsaktive del af befolkningen, fordi det er dem, der må betale den alt-overvejende del af skatterne, samtidig med at de offentlige ydelser i stort omfang tilfalder de befolkningsgrupper, der står uden for den egentlige produktion. Det er en kendsgerning, som vi nok ikke bør lade helt ude af betragtning, når vi skal vurdere de forslag, socialdemokratiet har bebudet.

De bemærkninger, jeg har gjort, betyder ikke, at regeringen på forhånd afviser at se på de forslag, oppositionen vil fremsætte. Vi må imidlertid gøre det med reservationer. Regeringen kan ikke medvirke til gennemførelsen af forslag, som reducerer de samlede statsindtægter.

Regeringen har overvejet de problemer, der er opstået for folke- og invalidepensionisterne ved overgangen til kildeskat. Et antal pensionister, der har været skattefri, skal nu betale indkomstskat, mens mange andre pensionister har fået deres skat forhøjet. Til gengæld herfor har de fleste af disse pensionister fra 1. januar 1970 fået højere pensionsydelse, bl. a. i form af højere pensionstillæg. For pensionister, der ikke har anden indtægt end pensionen, vil stigningen i pensionsbeløbene i almindelighed give fuld dækning for merskatten, men en del pensionister, der har en forholdsvis beskeden indtægt ved siden af pensionen, får ikke rimelig kompensation for skattestigningen. Finansministeren og socialministeren er gået i gang med at undersøge, hvordan disse mangler bedst kan afhjælpes, og så snart der er udarbejdet en brugbar løsning på problemet, vil lovforslag om ændring af beskatnings- eller kompensationsreglerne blive fremsat.